

og venter, at den vil blive tagen under for-
nøden Overvejelser i det paagjældende Udvalg,
som det andet Thing har nedsat, og hvis ikke
det skulde skee, saa vil der jo senere gives Lei-
lighed til her i Thinget at komme tilbage
dertil ved en anden Leilighed. Jeg skal da
nu gaae over til, hvad det ærede Medlem, der
afbrød mig, forlangte af mig, at jeg her skulde
sige, nemlig hvad jeg da troede, at disse mind-
re Pauderskibe skulde kunne bruges til. At
forlange af mig eller nogensomhelst Ifke-Sag-
kyndig her i Thinget eller udenfor Thinget,
at man skulde kunne give en Udvikling af og
Bevis for, at visse Arter af Forsvarsvaaben ere
henfigtsmæssige, det er at forlange en Umulighed.
Der kan kun forlanges, at man angiver de Grunde,
der kunne være gjældende for Enhver, som ikke
er sagkyndig, for, at man har den Tro og
det Haab, at et saadant Forsvarsvaaben er
nyttigt og heldigt. For et Par Dage siden,
under Forhandlingerne om Krigsministeriets
Budget, tillod jeg mig ganske kortelig at ud-
tale, hvorledes jeg troede, at der endnu for
os var et Haab om at kunne forsvare os imod
en overmægtig Fjende. Jeg har den Tro og
det Haab, at det vil være os muligt at for-
svare Sjælland ialfald i nogen Tid, ialfald
saalænge, indtil andre Magter, hvis de ville
hjælpe os, kunne faae Leilighed dertil. Den
Tro og det Haab har jeg. Derfor troer jeg
paa det Henfigtsmæssige i, at Søforterne ere
byggede udenfor Kjøbenhavn, derfor troer jeg
paa det Nødvendige i at bestyffe dem saa godt
og saa hurtigt som muligt, derfor troer jeg,
at det til vor Havns Forsvar her ved Kjø-
benhavn vil være af overordentlig stor Betyd-
ning at anskaffe et Par mindre Kanonbaade
eller Monitorer. Jeg kunde altsaa sige: blot
for ialfald at faae dette Par Skibe, som jeg
mener ere en Nødvendighed for os, vil jeg
gaae ind paa den høitærede Ministers For-
slag. Jeg troer, det er Noget af det, som det
først kommer an paa at forsvare, dette Punkt
Kjøbenhavn, og jeg vil altsaa være med til
at bevilge, hvad jeg i saa Henseende anseer
for nødvendigt. Men det er dernæst ikke saa-
ledes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns
8de Valgkreds (Schønheyder) udtalte — saa-
meget tør det være mig tilladt at sige uden

at være sagkyndig —, at vore Monitorer,
hvis vi tænke os dem anskaffede i større
Maalestok, kun skulde være henvisne til at
løbe ind imellem Møen, Lolland = Falster
og Sjælland, og der ligge i Skjul uden
at kunne deeltage i Landets Forsvar. Hvis
man ikke havde anden Mening med dem, saa
havde han Ret i, at det var bedre Intet at
bevilge end at bevilge Penge til dem; men
som allerede den høitærede Marineminister i
sit Foredrag udviklede for os, saa er Menin-
gen med disse Monitorer, foruden spectelt, som
sagt, at være Havnesforsvar ved Kjøbenhavn
eller andetsteds, den at forsvare Overgangen
mellem Fyen og Sjælland, at vedligeholde
Forbindelsen mellem de 2 Dele af vort Land,
som Naturen nu engang har skilt ved Store-
belt. Monitorer eller Kanonbaade, mindre
Skibe i det Hele, af ringe Dybgaende kunne
lægge sig saa nær ind under Kysten, at store
Skibe ikke kunne komme til at angribe dem;
men de store Skibe kunne ikke ligge i No-
ude paa det aabne Vand, thi de ville bestan-
dig være udsatte for, at disse mindre Skibe
kunne gaae ud og angribe dem. (Schønheyder:
„De store?“) Ja, de ville bestandig udsættes
for, at de mindre Skibe kunne gaae ud og
angribe dem, naar de smaa have samme Vand-
ser og samme Bevæbning. Fjendens store
Skibe, der ligge i Storebelt, ville ikke kunne
holde Farvandet lukket for vore Transportskibe,
hvis Henfigt er at føre Tropper over fra en
Landsdeel til en anden. Dette vil ikke kunne
forhindres, naar vi have og forstaae ret at
bruge disse Kanonbaade; ialfald ikke saalænge
Fjenden ikke møder med Monitorer og store
Skibe tilsammen; thi i saa Tilfælde er sand-
synligtvis Været opgivet. Jeg skal altsaa til-
lade mig at lægge det høie Thing paa Sinde
at stemme med Marineministeren og ikke lade
sig bevæge af de Foredrag, vi have hørt fra
den anden Side, som vel have været smukke,
og som vel kunne være gaaede os Alle til
Hjertet, men neppe kunde eller burde, som det
ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den
Valgkreds (C. B. Nimestad) sagde, gaae os til
Hjernen. Forsaavidt ærede Medlemmer skulde
være i Tvivl, om det skulde være rigtigt at
stemme for Wædringsforslaget under Nr. 5